

SOSIAALI- JA TERVEYSVALIOKUNNAN MIETINTÖ 38/2001 vp

Hallituksen esitys vammaisten ja vajaakuntoisten henkilöiden työllistymistä edistäväksi lainsäädännöksi

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 9 päivänä lokakuuta 2001 lähettänyt sosiaali- ja terveysvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen vammaisten ja vajaakuntoisten henkilöiden työllistymistä edistäväksi lainsäädännöksi (HE 169/2001 vp).

Lausunto

Työ- ja tasa-arvoasiainvaliokunta on sosiaali- ja terveysvaliokunnan pyynnöstä antanut asiasta lausunnon (TyVL 14/2001 vp), joka on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- hallitusneuvos Tuulikki Haikarainen, hallitussihteeri Karoliina Korte ja ylitarkastaja Aini Kimpimäki, sosiaali- ja terveysministeriö
- ylitarkastaja Pentti Lehmijoki, työministeriö
- vammaisasiain sihteeri Pekka Sass, Vantaan kaupungin sosiaalitoimi
- kehityspäällikkö Ilmi Tikkanen, Itä-Uudenmaan liitto

- erityisasiantuntija Sirkka-Liisa Karhunen, Suomen Kuntaliitto
- palvelutoiminnan johtaja Veikko Korpela, Hengitysliitto
- pääsihteeri Jouko Vasama, Sosiaali- ja terveysjärjestöjen yhteistyöyhdistys YTY ry
- johtaja Asta Holm ja jäsen Christian Hjelm, Helsingin klubitalo
- toimitusjohtaja Arto Alaranta, Raina-Säätiö
- toimitusjohtaja Marjatta Varanka, VATES-säätiö
- puheenjohtaja Mauno Lehtinen ja järjestösihteeri Pirkko Mahlamäki, Vammaisfoorumi
- yksikön vetäjä Jukka Karlsson, Päijät-Hämeen aikuispalvelutoiminta (Tuoterengas)
- selvitysmies Matti Marjanen.

Lisäksi valiokunta on saanut kirjalliset lausunnot

- Kansaneläkelaitokselta
- Mielenterveyden Keskusliitto ry:ltä
- Näkövammaisten Keskusliitolta
- Kehitysvammaliitto ry:ltä
- Suomen Mielenterveysseuralta sekä
- Kehitysvammaisten Tukiliitolta, Kehitysvammaliitolta ja Förbundet De Utvecklingsstördas Väl rf FDUV:lta yhteisen lausunnon.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksen tavoitteena on parantaa vammaisten ja vajaakuntoisten henkilöiden työllistymisedellytyksiä ja nostaa heidän työhön osallistumisensa lähemmäs muun väestön työllisyysastetta.

Sosiaalihuollon työllistämistehtäviä koskevat vanhentuneet säännökset ehdotetaan uudistettavaksi lisäämällä sosiaalihuoltolakiin uudet säännökset vammaisten henkilöiden työllistymistä tukevasta toiminnasta ja vammaisten henkilöiden työtoiminnasta. Nämä toiminnot kuuluisivat edelleen nykyiseen tapaan kunnan tehtäviin. Vammaisten henkilöiden työllistymistä tukeva toiminta käsittäisi työhön sijoittumista edistävien erityisten tukitoimenpiteiden järjestämisen, jos henkilöllä on vaikeuksia työllistyä pelkästään työvoimapolvelujen tai työvoimapolitiittisten toimenpiteiden avulla. Suojatyö kuuluisi osana kunnan työllistämistä tukevaan toimintaan. Työtoiminnalla tarkoitettaisiin toimintakyvyn ylläpitämistä ja sitä edistävää toimintaa.

Sosiaalivakuutuslainsäädäntöön ehdotettavilla muutoksilla pyritään edistämään vammaisten ja vajaakuntoisten henkilöiden kuntoutumista ja työhön sijoittumista sekä korjaamaan heidän sosiaaliturvassaan olevia työllistämistä estäviä puutteita. Kansaneläkelakiin ehdotetaan tehtäväksi muutos, jolla parannettaisiin työkyvyttö-

myyseläkkeen lepäämään jättämistä koskevan säännösten toimivuutta. Ammatillisen kuntoutuksen varmistamiseksi nuorelle maksettavan kuntoutusrahan maksukautta esitetään kuntoutusrahalakia muuttamalla pidennettäväksi 20 vuoden ikään saakka, jolloin vajaakuntoisen nuoren henkilön ensisijaiseksi toimeentuloturvaksi muodostuisi eläkkeen sijasta kuntoutusraha riittävän pitkäkestoisesti niin, että sinä aikana voitaisiin turvata nuorelle riittävä koulutus ja kuntoutus. Alle 20-vuotiaalle ei toisaalta myönnettäisi työkyvyttömyyseläkettä, ennen kuin hänen oikeutensa kuntoutusrahaan olisi päättynyt. Sairausvakuutuslakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että kansaneläkelain mukaista työkyvyttömyyseläkettä saava vammaisen tai vajaakuntoisen työntekijä voisi sairastuessaan saada sairauspäivärahaa. Lisäksi ehdotetaan kumottavaksi vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain 22 §:n 2 momentti.

Esitys liittyy valtion vuoden 2002 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2002.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisena ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa lakiehdotuksen hyväksymistä seuraavin huomautuksin ja muutosehdotuksin.

Hallituksen esityksessä kohderyhmänä ovat vammaispalvelulain 2 §:n mukaisesti vammaiset henkilöt, joilla vamman tai sairauden johdosta on pitkäaikaisesti erityisiä vaikeuksia suoriutua tavanomaisista elämäntoiminnoista. Kohderyhmää on sosiaalihuoltolakia koskevassa muu-

tosehdotuksessa laajennettu lisäämällä vamman ja sairauden lisäksi muu vastaava syy vammaisten henkilöiden työllistymistä tukevan toiminnan järjestämisen kriteeriksi, jotta voidaan varmistaa toiminnan piiriin kaikki nykyisinkin toiminnan piirissä olevat henkilöt. Työllisyyslainsäädännössä vajaakuntoisella tarkoitetaan pääsääntöisesti työvoima-asetuksen 10 §:n 2 momentin mukaan henkilöä, jonka mahdollisuudet saada sopivaa työtä, säilyttää työ tai edetä työssä ovat huomattavasti vähentyneet asianmukaisesti todetun vamman, sairauden tai vajavuuden takia. Valiokunta toteaa, että esityksen tarkoittamat vammaisen ja vajaakuntoisen määritelmät

ovat jossain määrin vakiintumattomia ja lainsäädännössä niitä käytetään myös rinnasteisesti.

Vajaakuntoisten työllistämisen edistäminen työhallinnon toimenpitein

Hallituksen esityksessä lähdetään siitä, että vammaisten henkilöiden työllistymistä tukeva toiminta ja vammaisten henkilöiden työtoiminta kuuluisivat nykyiseen tapaan kunnan tehtäviin. Vaikka hallituksen esityksen perusteluissa todetaan, että kuntien velvollisuus työvoimaviranomaisiin nähden on toissijainen, ei esityksessä ole ehdotusta työllisyyslain (275/1987) muuttamisesta. Valiokunta yhtyy työ- ja tasa-arvoasiainvaliokunnan lausunnossaan esittämään toteamukseen, että työllisyyspolitiikan yhdeksi keskeiseksi päämääräksi on laajasti hyväksytty vammaisten ja vajaakuntoisten henkilöiden yhtäläinen oikeus työhön. Kun työvoimahallinto vastaa kaikkien kansalaisten työllistämispalveluista, on työvoimaviranomaisilla päävastuu myös vammaisten ja vajaakuntoisten työllistämisen edistämisestä. Valiokunta katsoo työ- ja tasa-arvoasiainvaliokunnan esittämän tavoitin, että tämän esityksen yhteydessä on muutettava myös työllisyyslakia siten, että vammaiset ja vajaakuntoiset henkilöt rinnastetaan työvoimahallinnon palvelujen käyttäjinä ja tukitoimien saajina nuoriin ja pitkäaikaistyöttömiin. Valiokunta korostaa kuitenkin, että sosiaali- ja terveydenhuollon tukitoimenpiteiden ja työvoimahallinnon palveluiden yhteen nivominen on palvelujärjestelmän saumattoman toiminnan näkökulmasta tärkeä tavoite. Sosiaalihuollon panos palveluiden järjestämisessä on tarpeen riittävän yhteistyön aikaansaamiseksi hallinnonalojen välille vammaisten työllistämistoimenpiteiden yhteensovittamisessa.

Valiokunta painottaa, että vammaisten ja vajaakuntoisten työllistämistoimintaan tulee aina liittyä mahdollisuus sosiaali- ja terveydenhuollon tukitoimiin ja muuhun kuntoutukseen. Valiokunta toteaa, että kunkin työllistettävän kohdalla tulee valita hänen henkilökohtaisiin ja muihin olosuhteisiinsa parhaiten soveltuva työllistämismuoto. Sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (812/2000) 7 §:n mu-

kaisella palvelusuunnitelmalla on tärkeä merkitys myös työllistämistoimia toteutettaessa.

Sosiaalivakuutusta koskevat ehdotukset

Vajaakuntoisen henkilön työllistämisen tutkimusten mukaan keskeinen este ollut puuttuva ammatillinen koulutus. Kiristyneessä kilpailutilanteessa työmarkkinoilla monen vajaakuntoisen nuoren aikuisen koulutustaso on riittämätön. Ehdotettu kuntoutusrahalain uudistus on tarpeellinen, jotta eläkkeen sijasta voitaisiin nuorille turvata riittävä koulutus ja kuntoutus. Lakimuutos selkeyttää kuntoutusrahan myöntämisedellytyksiä ja lieventää niitä jossain määrin nykyisestäään. Ehdotus on kannatettava, koska sen taustalla on tavoite aktivoida vajaakuntoisia nuoria nykyistä enemmän ammatilliseen kuntoutukseen passiivisuuden sijaan, mikä on merkityksellistä paitsi yksilön myös yhteiskunnan kannalta.

Kuntoutusrahalakia ehdotetaan muutettavaksi myös siten, että vajaakuntoiselle nuorelle maksettavan kuntoutusrahan maksukautta pidennetään nykyisestä kahdella vuodella 20 ikävuoteen saakka. Ehdotus on kannatettava, koska toteutuessaan se takaa sen, että vajaakuntoisen nuoren työelämään tähtäävä ammatillinen kuntoutus voidaan saattaa loppuun nykyistä varmemmin yhden etuuden eli nuoren kuntoutusrahan turvin.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan kansaneläkelain mukaisen työkyvyttömyyseläkkeen lepäämään jättämistä koskevan säännöksen selkeyttämistä siten, että ansiotuloille säädettäisiin euromääräinen raja, jonka ylittymisen jälkeen eläke jätetään lepäämään. Säännös selkeyttää tähän asti harkinnanvaraisuuteen perustunutta käytäntöä ja parantaa eläkkeensaajan oikeusturvaa. Laissa säädettävää ansiorajaa ei ehdoteta tarkistettavaksi kansaneläkeindeksin muutosten johdosta. Valiokunta katsoo, että kiinteän rahamäärän tarkistus tulee tehdä eläkkeen lepäämäänjättämistä koskevien säädösten toimeenpanosta saatavien kokemusten perusteella. Tulorajan tulisi olla eläkkeen lepäämäänjättämiseen kannustava.

Kansaneläkettä koskevaan lakiehdotukseen sisältyy myös muutos eläkkeen lepäämisajan pituuteen. Lepäämisajan pidentämistä viiteen vuoteen voidaan pitää kannatettavana, koska pidentetty viiden vuoden lepäämisaika antaa järjestelmälle enemmän joustavuutta ja myös mahdollisuuden kokeilla työssä nykyistä pidempään. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että eläkkeen lepäämäänjättämistä koskevien säännösten kehittämistarpeet tulisi ottaa tarkasteluun myös työeläkkeiden osalta.

Esityksen mukaan kansaneläkkeen lepäämisajalta suoritetaan erityisvammaistuen suuruista vammaistukea. Vaikka eläkkeen lepäämisen enimmäisaikaa esitetään pidennettäväksi kahdesta vuodesta viiteen vuoteen, erityisvammaistuen suuruista vammaistukea esitetään edelleen maksettavaksi enintään kaksi vuotta. Erityisvammaistuen lakkaamisen johdosta useimpien työssäkävien tulotaso tällöin laskee, vaikka useimmissa tapauksissa erityisvammaistukea korvaa kahden vuoden jälkeen eläkkeensaajan hoitotuki tai "tavanomainen vammaistuki". Valiokunta toteaa, että uudistuksen seurannassa tulee erityistä huomiota kiinnittää siihen, missä määrin vammaistuen lakkaaminen johtaa henkilön palaamiseen eläkkeelle.

Valiokunta toteaa, että niiden henkilöiden osalta, jotka ovat vammansa perusteella oikeutettuja erityisvammaistukeen, ei esitykseen sisältyvällä ehdotuksella vammaistuen maksamisesta työssäoloajalta ole esityksessä tavoiteltua kannustavuusvaikutusta. Tästä syystä täytännönpanosta saatavien kokemusten perusteella tulee harkita mahdollisuutta maksaa muutakin vammaistukea työntekijälle sen suuruisena kuin hänen sairautensa tai vammansa edellyttää.

Sairausvakuutuslakiin ehdotetaan muutosta siten, että kansaneläkelain mukaista työkyvyttömyyseläkettä saavalla vammaisella tai vajaakuntoisella työntekijällä olisi oikeus saada sairauspäivärahaa. Päiväraha maksettaisiin työnantajalle sairausvakuutuslain mukaisena ajalta, jolta työnantaja maksaa työntekijälle sairausajan palkkaa. Muutos edistää vammaisten ja vajaakuntoisten henkilöiden yhdenvertaista kohte-

lua työelämässä ja siten on omiaan edistämään heidän työllistymismahdollisuuksiaan.

Yksityiskohtaiset perustelut

Laki sosiaalihuoltolain muuttamisesta.

Valiokunta ehdottaa, että lakiehdotuksen 27 d ja 27 e §:ssä olevasta suojatyö-termistä luovutaan. Suojatyöjärjestelmä perustuu vuodelta 1978 oleviin säännöksiin invalidihuoltolaissa (907/1946), joka on muilta osilta kumottu vuoden 1988 alusta lukien, jolloin laki vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista (380/1987) tuli voimaan. Valiokunta katsoo, että termi on vanhentunut ja leimaava ja sen säilyttäminen laissa on tarpeetonta. Termin poistamisella voi osaltaan olla vaikutusta esityksen tavoitteen mukaiseen työkeskusten toiminnan monipuolistamiseen.

Valiokunta ehdottaa lisäksi työ- ja tasa-arvoasiainvaliokunnan lausunnossa esitetyin tavoin 27 d §:n 4 momenttiin lakiteknistä täsmennystä ja 5 momenttiin kielellistä korjausta.

Valiokunta kiinnittää huomiota 27 d §:n 5 momentissa säänneltyyn työsopimuksen irtisanomiseen siinä tapauksessa, että työntekijän työkyky on parantunut suojatyön aikana siinä määrin, että hän ei ole suojatyön tarpeessa eikä suojatyön perustetta siten enää ole. Lakiehdotuksen mukaan suojatyön tarpeellisuuden harkitsee suojatyön järjestäjä eli pääsääntöisesti kunta. Valiokunta korostaa, että suojatyön tarpeellisuuden päättyminen tulee arvioida kuntoutuksen ammattihenkilöstön voimin ja niissä tapauksissa, joissa irtisanomisoikeutta käytetään, olisi aina selvitettävä työntekijän työllistymis-, kuntoutus-, koulutus- tai eläkevaihtoehdot.

Laki kansaneläkelain muuttamisesta

Valiokunta ehdottaa työ- ja tasa-arvoasiainvaliokunnan lausunnossa esitetyin tavoin lakiehdotuksen 22 §:n 5 momenttia sanamuodoltaan selkeytettäväksi siten, että se vastaa paremmin säännöksen perusteluissa esitettyä tarkoitusta.

Valiokunta ehdottaa lakiehdotuksen 77 §:n 1 momenttia tarkistettavaksi sen johdosta, että siinä tulee ottaa huomioon kyseiseen säännökseen

hallituksen esityksen HE 149/2001 vp johdosta hyväksyty muutos.

Laki vammaistukilain 2 §:n muuttamisesta

Valiokunta ehdottaa lain johtolauseeseen muutosta, jotta lakiin hallituksen esityksen 149/2001 vp johdosta hyväksyty muutos tulee huomioon otetuksi.

Laki työllisyyslain 16 §:n muuttamisesta

Valiokunta ehdottaa hyväksyttäväksi uuden hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen, jolla työllisyyslain 16 §:n 2 momentti muutetaan siten, että vajaakuntoiset rinnaste-

taan nuoriin ja pitkäaikaistyöttömiin työllistämistukia myönnettäessä.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella sosiaali- ja terveystieteiden valiokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että 2., 5. ja 6. lakiehdotukset hyväksytään muuttamattomina,

että 1., 3. ja 4. lakiehdotukset hyväksytään muutettuina (Valiokunnan muutosehdotukset) ja,

että hyväksytään uusi 7. lakiehdotus (Valiokunnan uusi lakiehdotus),

Valiokunnan muutosehdotukset

1.

Laki

sosiaalihuoltolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 17 päivänä syyskuuta 1982 annetun sosiaalihuoltolain (710/1982) 17 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1365/1992, sekä lisätään lakiin uusi 27 d ja 27 e §, seuraavasti:

17 §
(Kuten HE)

27 d §
(1 ja 2 mom. kuten HE)

Vammaisten henkilöiden työllistymistä tukevan toiminnan osana voidaan järjestää *työtä, jossa* työntekijä on työsopimuslain (55/2001) 1 luvun 1 §:ssä tarkoitettussa työsuhteessa palvelun tuottajaan.

Edellä 3 momentissa mainitussa työssä noudatettavasta palkasta saadaan sopia työehtosopimuslaissa (436/1946) tarkoitettulla työehtosopimuksella, jota noudatetaan sen estämättä, mitä

työsopimuslain 2 luvun 7 §:ssä säädetään *työehtosopimusten yleissitovuudesta.*

Vammaisten henkilöiden työllistymistä tukevan palvelun tuottajalla on oikeus irtisanoa työntekijän työsopimus työsopimuslain 7 luvussa säädettyjen perusteiden ohella myös silloin, kun työn järjestäjä katsoo, että työntekijä ei ole 2 momentissa tarkoitettuun tavoin työn tarpeessa.

27 e §

Vammaisten henkilöiden työtoiminnalla tarkoitetaan toimintakyvyn ylläpitämistä ja sitä edistävää toimintaa. Työtoimintaa järjestetään työkyvyttömille henkilöille, joilla vammaisuudesta johtuen ei ole edellytyksiä osallistua

27 d §:ssä tarkoitettuun *työhön* ja joiden toimeentulo perustuu pääosin sairauden tai työkyvyttömyyden perusteella myönnettäviin etuuksiin.

(2 ja 3 mom. kuten HE)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

3.

Laki

kansaneläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/1956) 20 §:n 1 momentin 2 (*poist.*) kohdan a alakohta, 22 §:n 4 ja 5 momentti, 39 §:n 4 momentti sekä 77 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 20 §:n 1 momentin 2 kohdan a alakohta, 22 §:n 4 ja 5 momentti ja 39 §:n 4 momentti laissa 837/1998 sekä 77 §:n 1 momentti laissa (*poist.*) /2001, seuraavasti:

20 §
(Kuten HE)

maksettavaksi uudelleen viiden vuoden kuluessa siitä, kun eläke on jätetty lepäämään, katsotaan se ilman eri päätöstä lakanneeksi.

22 §

39 §

(Kuten HE)

(4 mom. kuten HE)

Työkyvyttömyyseläkkeen ollessa lepäävänä henkilöllä ei pidetä eläkkeensaajana. Henkilölle, jonka eläke on jätetty lepäämään 4 momentissa säädetyllä tavalla, maksetaan lepäämistä vastaavalta ajalta, enintään kuitenkin 24 kuukaudelta vammaistukilain (124/1988) 2 §:n 3 momentissa mainittua vammaistukea. Lepäämässä olevaa eläkettä ryhdytään maksamaan uudelleen edellyttäen, että työnteko on lakannut tai ansiotulot ovat vähentyneet siten, että *ne jäävät alle 4 momentissa säädetyin tulorajan*. Jollei lepäävänä olevaa eläkettä ole eläkelaitokselle tehdyllä eläkelaitoksen pyytämällä ilmoituksella vaadittu

77 §

Tässä laissa säädetyt etuudet ja niiden määräytymisperusteet sidotaan hintatason muutoksiin siten kuin kansaeläkeindeksistä annetussa laissa (456/2001) säädetään lukuun ottamatta *tämän lain 22 §:n 4 momentissa mainittua ansiotuloa ja 30 a §:n 3 momentissa mainittua määrää*.

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

4.

Laki**vammaistukilain 2 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä helmikuuta 1988 annetun vammaistukilain (124/1988) 2 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on laissa (*poist.*) /2001, seuraavasti:

2 §
 (Kuten HE)

Voimaantulosäännös
 (Kuten HE)

Valiokunnan uusi lakiehdotus

7.

Laki**työllisyyslain 16 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 13 päivänä maaliskuuta 1987 annetun työllisyyslain (275/1987) 16 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1696/1992, seuraavasti:

16 §

Työttömän työllistymisen edistäminen ja työvoimapolvelujen ensisijaisuus

Jos työnhakijaa ei ole 1 momentissa tarkoitetuilla eikä työnhakijan yksilöllisen tilanteen edellyttämällä tehostetuilla toimenpiteillä onnistuttu työllistämään, voidaan hänen työllistymistään tukea työllisyysmäärärahojen avulla sen mukaan kuin tässä laissa ja asetuksella säädetään. Työvoimaviranomaisten on työllisyysmäärärahoihin työllistäessään annettava etusija niille työnhakijoille, joiden työnsaannin tarve on suu-

rin. Työllisyysmäärärahoja kohdennetaan erityisesti nuorten, (*poist.*) pitkäaikaistyöttömien ja vajaakuntoisten työllistämiseen, pitkäaikaistyöttömyyden ennalta ehkäisemiseen sekä alueellisesti tasapainoisen työllisyyden edistämiseen. Talousarviossa osoitettujen määrärahojen rajoissa voidaan työllisyysmäärärahoista myöntää tukea myös (*poist.*) muiden työttömien työllistämiseen ja muuhun työllisyyden edistämiseen.

StVM 38/2001 vp — HE 169/2001 vp

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2002.

Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 2001

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Marjatta Vehkaoja /sd	Juha Rehula /kesk
vpj.	Timo Ihamäki /kok	Päivi Räsänen /kd
jäs.	Eero Akaan-Penttilä /kok	Sari Sarkomaa /kok
	Merikukka Forsius /vihr	Arto Seppälä /sd
	Tuula Haatainen /sd	Marjatta Stenius-Kaukonen /vas
	Inkeri Kerola /kesk	Raija Vahasalo /kok
	Valto Koski /sd	Jaana Ylä-Mononen /kesk.
	Pehr Löfv /r	

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Eila Mäkipää.